

Advent 4. vasárnap 2011.

A megtestesülés tényét közlő 4. adventi vasárnap, az adventi készüllet utolsó hete kezdődik el. Érdemes a szeretethimnusz ismert karácsonyi változatával bevezetni ezt az utolsó hetet, és ezt a szentmisét.

E szerint

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszletrendező.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kiló számra, ha ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.

Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit sem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyhekkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de nem Jézus Krisztus a szívem titka, akkor nem értettem meg, hogy miről szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütet, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet barátságos az időszüke ellenére is.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az út-

ból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem múlik.

A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok fénye megfakul, s elvesznek, a számítógépek elavulnak.

De a szeretet ajándéka megmarad.

Ezen gondolatok jegyében vizsgáljuk meg lelkiismeretünket

Kirie litánia

Urunk! Add, hogy az angyal üdvözlétével gyakrabban köszöntsük Máriát. Uram irgalmazz!

Urunk! Add, hogy miként Mária, úgy mi is nyitottak legyünk küldötteid szavaiknak meghallására. Krisztus kegyelmezz!

Urunk! Add, hogy Máriához hasonlóan mi is igent mondjunk mindig a Te akaratodra. Uram irgalmazz!

Evangélium után

A Forum Romanumról való az a hatalmas márványoszlop, amelynek a tetején a Santa Maria Maggiore bazilika előtt Szűz Mária bronzszobra látható. Az oszlopon ez a felirat olvasható: Büszke vagyok, hogy azt hordozom, aki a Megváltót hordozta!

Az angyali üdvözlét történetének most, karácsony közelében fontos mondanivalója van. Pár nap múlva felcsendül majd a Lukács evangélium szomorkás, keserű mondata: „nem volt hely számukra a szállá-

son” (2,7), ezért kellett Jézusnak egy istállóban megszületnie.

Ám az egész kinyilatkoztatás erre készít fel. Amíg Dávid király cédrus palotában lakik, addig az Úr ládája, a frigszekrény sátorban. Nátán próféta válaszából kiderül: Isten nem is akarja, hogy Dávid kőből épült házat létesítsen számára, éppen ellenkezőleg, ő, az Isten épít majd neki örökké megmaradó királyi házat, amikor utódaiból támasztja a Megváltót.

Az ország kettészakadása után sokakat izgató kérdés volt: hol van Isten lakóhelye, Júda fővárosában, Jeruzsálemben, vagy Izraelében, Szamáriában? Jézus válaszolja majd meg a Szamáriai asszonynak: sem itt, sem ott, hanem „lélekben és igazságban imádják az Atyát” (Jn 4, 23). Istennek inkább tetszik az emberi szívekben lakni, mint mozdulatlan kövekből épített templomokban.

Ez persze nem jelenti, hogy a történelem számtalan istenháza mind fölöslegesen épült volna, hiszen ezek nem kizárólagos lokalizációi a mindenható és mindenütt jelenlévő Istennek. De, népi nyelven fogalmazva a templomok, mégis csak az Istennek a házai.

De tény az is, hogy Isten igazi lakóhelyei, templomai az emberi szívek.

Az üdvtörténelem legszebb háza, temploma Mária. Az ő törekény, jelentéktelen, figyelemre nem méltatott teste, élete, „igen”je eredményezi azt, hogy a testet öltött Igének igazi sátra lesz a köztünk.

Mária válasza a hitből élő, Istennek engedelmes ember örök és

egyetlen válasza: Íme, az Úr eszköze vagyok, építsen belőlem otthont magának! Ezért történelemforgató ez az igen. Benne egyszerre van jelen Isten örök döntése, kiválasztása, kegyelme, ugyanakkor az emberi hozzájárulás, a „konszenzus, az egyetértés: igen arra, amit Isten akar.

Az a piciny názáreti ház, ahol Mária lakott, így lesz szimbolikusan az Egyház előképe, amelyben olyan emberek laknak, akik hinni tudnak Istenüknek: Olyanok, akikre vonatkoztathatók a Máriának mondott szavak: „Boldog, aki hisz annak beteljesülésében, amit az Úr mondott neki” (Lk 1,45).

Advent 4. vasárnapja igyekszik megnyitni szemünket, megtisztítani vágyainkat, érzelmeinket. Ezt teszem most én is a költő szavaival:

„Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok fel lelketek,
Csillogtassátok kedvetek,
Legyetek újra gyermekek,
Hogy emberek lehessetek!

Szabaduljunk az embert eltorzító korszellemtől, az önkibontakoztató életet élés vágyától. Elég egy pillantást vetnünk Máriára, az angyali üzenet elhangzott történetére, máris erőt meríthetünk példájából, és újra emberek lehetünk, Isten akaratát szolgáló krisztusi emberek. És büszkék lehetünk arra, hogy miként Mária, úgy mi, keresztények is, Krisztust hordozó emberek lehetünk e világban.

Amen

F. F.